

Regnskabspørgsmaal, saa maatte Tillæget ubetales i Genhold til en bestaaende Lønningsslov. Dette er heller ikke paastaet af nogen nu, og heller ikke ved tidligere Lejligheder ved Spørgsmaal af samme Slags. Man har ment, at det var et Villighedskrav for den paagældende, og at der kunde anføres mange Omstændigheder, som talte derfor Hovedsagen er, at den paagældende Embedsmand er gaaet over fra et bedre lønnet Embede til et mindre lønnet Embede, og den Omstændighed, som den ærede Rigsdagsmand lige overfor (S. C. Christensen) berørte, at man i Jurisdiktionen var glad ved, at han søgte Forlystelse, forekommer mig saa langt fra at være en Grund imod at hde Tillæget, at det snarere maa være en Grund for at gøre det. For det taler da ogsaa, saakremlt vedkommende Embedsmand, idet han har sølt, at han ikke var populær i Jurisdiktionen, selv med betydelig Døpfrelse i pekuniær Henseende — det bliver dog, selv om dette Vædringsforslaget vedtages — følger andet Steds hen. For øvrigt er det jo fra alle Sider anerkendt, at han er en overordentlig dygtig og hæderlig Mand, og om han end maaste har været en meget nøjeregnende Politimester og derved muligvis har faaet en Del Tjender i Jurisdiktionen, maa det paa den anden Side erindres, at han har ydet denne Jurisdiktion en ganske overordentlig Tjeneste ved den store Dygtighed, hvormed han har bragt Tingene paa Kontoret i Bællum i Orden efter den bekendte Voldteffte Katastrofe og navnlig udført det næsten ubegribelige Arbejde, at rekonstruere Skode- og Pantebøgerne i Jurisdiktionen efter den uhyre Uorden, hvort de vare komne. Han er derfor en Mand, som ogsaa fra den Side betragtet maa anses for virkelig at have Krav paa Erkendtlighed, og der er vist heller ingen i Jurisdiktionen, som nægter, at han har været en overordentlig dygtig og hæderlig Embedsmand. — Hvad Vædringsforslagene Nr. 133 og 134 angaar, skal jeg ikke komme videre ind derpaa, men skal dog lige over for en Ytring af det ærede Medlem for Ringløbing, Antis 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) bemærke, at det forekommer i det mindste mig at være et ganske uforstaaeligt Raisonnement, hvorfra han vilde angribe Regeringens Stilling paa dette Punkt. Jeg forstaar ikke rettere, end at han mente, at vi ikke havde Kongens Samtykke til de omtalte provisoriske Love; men det have vi selvfølgelig, og de ere ingenlunde givne uden Hjemmel, thi de ere givne i Genhold til Grundlovens § 25. Hvis Meningen er, at det skulde anføres som et Eksempel, hvor jeg var

i Strid med hele den offentlige Mening, synes jeg, at jeg behøver ikke at minde om andet, end at allerede inden for Finansudvalget er der ikke den omtalte enstemmige offentlige Mening derom, idet Forslaget kun er et Flertalsforslag, over for hvilket der staar et Mindretal. — Hvad Forslaget under Nr. 135 angaar, har jeg intet derimod at erindre. — Hvad Forslag Nr. 136 angaar, vil jeg haabe, at det ærede Udvalg vil tage saavel dette Forslag som Forslag under Nr. 140 til fornøjet Overvejelse inden 3dje Behandling. Jeg har tilladt mig at afgive nogle Døphsninger med Hensyn til disse to Forhold vedrørende Bordingborg Sindsygeanstalt, som jeg anbefaler det ærede Udvalg at gøre sig nærmere bekendt med. Til Dels gaa disse Døphsninger ud paa, at det ikke kan anses for afgjort i alt Fald, at Oldfruen ved Bordingborg Sindsygeanstalt ikke vil kunne komme sig i en nær Fremtid. Jeg finder nemlig ligesom Udvalget, at hvis det maa anses for givet, at hun ikke kommer sig, vil det være naturligt ikke at beskifte hende en Medhjælperstte, men lade hende gaa af. Saaledes er Forholdet efter en Erklæring fra Overlægen berneet dog ikke. Hvad det andet angaar, Spørgsmaalet om Huset, saa vil det findes, at der kan opnaas andre Fordele, som i det mindste Overlægen anser for at være af Bøgtighed, ved at gøre dette Hus lidt større end strengt nødvendigt, for at det kan være Bølg for de omtalte Funktionærer. Jeg skal som sagt ikke opholde mig herved. De Døphsninger, jeg har tilladt mig at give den ærede Ordfører, har vel det øvrige Udvalg endnu ikke haft Lejlighed til at blive bekendt med, men jeg vil anmode det ærede Udvalg om at gøre sig bekendt dermed og at overveje, om det ikke skulde finde sig foranlediget til noget at modificere sin Stilling til dette her foreliggende Forslag. — Vædringsforslagene 137, 138 og 139 ere tiltraadte af hele Udvalget.

Hvad § 26 angaar, gælder ogsaa det samme der. Med Undtagelse af det gamle Stridspunkt om ekstraordinære Polititudgifter ere i øvrigt de Forslag, som jeg har tilladt mig at stille til denne Paragraf, tiltraadte af hele Udvalget, og det samme er Tilfældet med de to smaa Forslag paa § 27.

Med Hensyn til de Bemærkninger, som i øvrigt ere fremkomne her i Salen, skal jeg først tillade mig at fremhæve med Hensyn til Virkningerne af Loven om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel, at der jo paa Finansloven hvert Aar begæres et lille Beløb dertil. Der staar paa Finansloven et Beløb til at ubbetale disse Erstatninger med, men det er jo naturligvis sat